

убия ли! Азъ паднахъ на земята по очитѣ си и силно зехъ да плача.

Тази клевета бѣ ужасна за мене. Наистина моята съвѣсть бѣ чиста, но какво ще кажатъ хората,

като четатъ по дуваритѣ, стѣнитѣ и колонитѣ, че азъ съмъ крадецъ. Теогени и Евфорионъ ме утѣшаваха, като казваха, че тѣ нѣма да промѣнятъ